

GÓP Ý VỀ BÀI VIẾT TRÊN LTCC SỐ 45 của A.H. TRẦN LÊ QUANG

CẦN DUY TRÌ VÀ PHÁT HUY TINH THẦN LIÊN ĐỚI CỦA CỘNG ĐỒNG CÔNG CHÁNH VIỆT NAM TẠI HẢI NGOẠI

Lời BPTLTSD:

Trong bài viết đăng tải trên LTCC số 45, AH Trần Lê Quang có đưa ra một đề nghị cộng đồng công chánh ở hải ngoại nên thành lập một Viện Nghiên Cứu Phát Triển Việt Nam theo quy chế của một Hiệp Hội Kỹ Sư Cố vấn, và đó là phương pháp duy nhất để duy trì lại dấu vết của thế hệ "bản lề" của các AH. Công Chánh chúng ta, trong dĩ vãng đã góp phần vào công cuộc xây dựng một hạ tầng cơ sở giao thông và công chánh tại quê nhà, thì trong tương lai lại phải chuẩn bị có những đóng góp để khôi phục lại một nền kinh tế giàu và mạnh khi có những điều kiện thuận lợi cần thiết cho một cuộc trở về quang phục quê hương.

Dưới đây là một số ý kiến đã nhận được:

CẢM NGHĨ VỀ VIỆC NGHIÊN CỨU PHÁT TRIỂN VIỆT NAM CỦA A.H. TRẦN LÊ QUANG

NAM CÁT

Thể theo lời yêu cầu của Ban Phụ Trách Lá Thư, tôi xin gửi bài này gởi là gop ý với tất cả ái hữu xa gần về đề nghị thành lập: "Viện Nghiên Cứu phát triển VN" noi trên, của AH Trần Lê Quang.

Mới đây không lâu, tôi và một số anh em đã ngồi lại bàn về một vấn đề tương tự, về tinh thần, đó là thành lập những giải thưởng khuyến khích cho người Việt hải ngoại, trên những lãnh vực văn học, nghệ thuật. Giải thưởng thì hằng năm, nhưng nếu năm nay không có ai xứng đáng thì lại dành qua năm sau. Những giải sẽ m có về văn học, văn, thơ, kịch, triết vv... và về nghệ thuật thì có kịch nghệ, điện ảnh, điêu khắc, hội họa, âm nhạc, kiến trúc vân vân... Mỗi giải từ 1,000 MK trở lên. Nói đến giải thưởng, có anh em đã nghĩ đến Hàn Lâm Viện, rồi nghĩ đến những tranh chấp để được mời vào cái viện ấy vv... Nói vậy để thấy, chúng tôi có nhân lực, có thể kiếm ra tiền, nhưng việc tổ chức phải thật khéo léo thì mới tránh được những lời thị phi, không làm sao tránh khỏi. Chúng ta đang sống ở một thế giới tự do, không thể không chấp nhận chịu nghe, chịu đọc mọi ý kiến đối lập, hay trái ngược, để mà cùng nhau tìm ra một giải pháp mà đa số chấp nhận và thiểu số cũng sẽ vui vẻ cả.

Cái mục đích của những giải thưởng là để khuyến khích mọi cố gắng trên hai lãnh vực này, mà tại trong nước, vì chính thể CS đã không làm sao nở được những thiên tài lỗi lạc, và may ra, với một triệu con dân đang sống lưu lạc khắp nơi, lại chẳng thấy lổ dạng những tài năng kia, vì chúng ta cũng đều thấy rằng việc sử dụng tiếng Việt, sẽ khó mà nở như mình mong muốn được.

Nay đọc bài của AH Trần Lê Quang, nên thành lập VNCPTVN tôi mường tượng với quá khứ, tự thấy mình sống lại những ngày tháng tại VN, mười mấy năm trước đây, với nhiều bài toán, với nhiều câu hỏi, không làm sao tìm ra đáp số.

Ý kiến của AH Trần Lê Quang như vỗ mạnh vào vai tôi, làm tôi sực tỉnh với hiện tại, bàng hoàng với thực tế và bâng khuâng cho tương lai.

CẢM NGHĨ VỀ... (Tiếp theo trang 5)

Ý kiến thật nhẹ nhàng, như nhẩn nhủ: Các anh em đang phục vụ cho ngành công chánh, tại những nước tân tiến nhất thế giới, các anh em chịu khó so sánh chuyên mìnhd đang làm với chuyên mìnhd đã làm tại VN trước đây. Biết so sánh là biết rút tìa kinh nghiệm, rồi chịu khó viết thành hồ sơ, gửi tàng trữ noi viện, để rồi hy vọng sẽ đem về sử dụng tại Việt Nam về sau này.

Bạn Trần Lê Quang cũng như hầu hết anh em chúng mình, ai ai cũng đã rút tìa hàng “tán” kinh nghiệm, và nếu viết ra, thì cái Viện trên đây sẽ phong phú chừng nào.

Bạn Trần Lê Quang nhẩn nhủ anh em Công Chánh trước đã, nhưng cũng không quên rằng những kinh nghiệm ở những lãnh vực khác cũng không kém phần quan trọng cho sự phát triển của một quốc gia.

* * *

Trong 25 năm làm ăn tại Việt Nam, 2/3 đời của tôi đã phục vụ cho Công Chánh, con lại 1/3 đời, tôi đã lăn lộn vào rất nhiều nghề, không dính dáng gì về Công Chánh cả, như là: ngân hàng, bảo hiểm, làm mỏ, làm tôm cá đông lạnh, để xuất cảng, khách sạn, vớt tàu, sửa dụng cụ phế thải của Hoa Kỳ để xuất cảng, xuất cảng gỗ và cao su, v.v...

Đó là chưa nói đến nghề chăn nuôi gà, heo, bò, trồng trà và cà phê v.v... Và cũng nhờ cái bôn ba đó mà tôi đã học hỏi rất nhiều, đi đây đi đó rất nhiều và cũng được tiếp xúc với rất nhiều hạng người, từ các bậc vua chúa, thủ tướng, cho đến những chủ tịch ngân hàng và những chủ tịch những công ty to lớn hàng đầu trên thế giới.

Cái học của mình, cộng với những cái học ngoài đời, rồi những kinh nghiệm nghề nghiệp, đã tàng trữ tiềm tàng trong trí ức, no un đúc trong mình thành những “hiểu biết” mà không có trường, có lớp nào dạy cho mình được như vậy cả.

Nay sống tại Mỹ, những thèm khát học hỏi đã được toại nguyện, và những bài toán không đáp số trước đây đã không còn nữa.

Nhờ đó, những nghề mà tôi đã nhung tay vào trước đây, nếu có cơ hội làm trở lại, tôi nghĩ sẽ có thể thành công dễ dàng và thoải mái vô cùng.

Cái nhìn của tôi bây giờ bao quát. Chẳng hạn như nói về mậu dịch, mình không con nhìn việc này giới hạn vào một nước, một châu nữa, mà nhìn xa đi hơn nhiều. Và nói đến văn học nghệ thuật, hay kỹ thuật, cũng vậy.

Trong đám anh em chúng ta, một số đã nhung tay vào kinh tế, tài chánh tại Việt Nam trước đây, và nay sống tại Mỹ, các bạn ấy càng thấy rõ những sai lầm sâu đậm của chúng ta (không bàn đến chính thể và nhân sự thối nát) trước đây, và mỗi chúng ta đều mường tượng được những sửa sai, chỉ vì mình không còn nằm ở đây giêng nữa, mà mình đã trèo lên miệng giêng từ lâu rồi.

Những ý kiến của AH Trần Lê Quang rất khiêm tốn, chỉ muốn thu gọn lời nhẩn nhủ đến các AH Công Chánh mà thôi, nhưng chúng ta cũng thấy tỏa ra mối ưu tư sâu đậm của một ai hữu đã từng là một chuyên viên, một nhân vật có trọng trách trong hai ngành Công Chánh Giao Thông Vận Tải và Cảnh Nông trong gần 10 năm trời.

Sau khi rời Việt Nam, AH Trần Lê Quang cũng đã phục vụ cho Liên Hiệp Quốc gần 20 năm giúp cho AH Trần Lê Quang những kinh nghiệm quý báu vô cùng, trên những lãnh vực quan trọng hàng đầu cho Xứ sở.

Cuối thế kỷ thứ 20, đã thấy những thành công về kinh tế của một số nước nghèo về nguyên liệu, nhưng chịu khó làm việc, như là Nhật Bản, Đài Loan, Đại Hàn. Nếu nhìn kỹ, chúng ta đã có thể rút tìa rất nhiều kinh nghiệm, khi theo dõi sự thành công của những nước này. Nay đến lượt một số những nước khác đang trên đường thành công về kinh tế, như là Trung Cộng, Thái Lan, Singapore v.v... Tôi xin mạn phép đưa ra vài ví dụ nhỏ về lý do của những sự thành công trên đây, để mà cung tìm hiểu.

* Trường hợp Đài Loan:

Kỹ thuật: Kinh tế “transplant”, mua đặc quyền sản chế về kỹ thuật ngoại quốc, về áp dụng trong nước. Sản phẩm: thức ăn, điện tử, điện, hoa học, may mặc v.v..

Yếu tố thành công: Kỹ luật tối đa

NgườiTau hải ngoại và quốc tế đã đầu tư trên 40 tỷ MK trong vòng 10 năm, từ 1950 đến 1960.

* Trường hợp Đại Han:

Kỹ thuật: Kinh tế “transplant” Sản phẩm: Điện tử, đóng tau, xe hơi, hoa phẩm và may mặc.

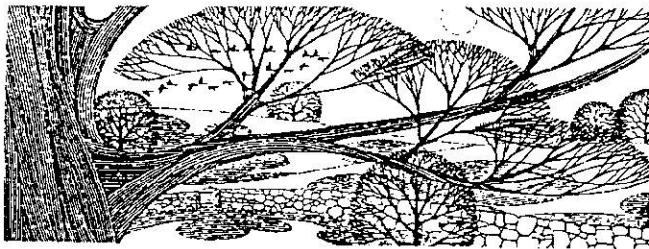
Yếu tố thành công: Kỹ luật tối đa

Ngoại quốc và Ngân Hàng Thế Giới đã đầu tư vào Đại Han trên 50 tỷ MK từ 1955 đến 1970.

* Trường hợp Thai Lan:

Phát triển tối đa kỹ nghệ du lịch và kỹ nghệ thức ăn cho thị trường người Việt và người Thai, hải ngoại.

(Xem tiếp trang 67)

Có mấy AH cố tìm chữ để nối tiếp về câu đối còn để dở. Hai AH Xuyên và Hứa đã tìm ra và xin moi anh chị đều nghe: “*Thiên đường độc tài, lãnh tụ tố nhau, dân bần phải mua bò bo muối mè mặn, uế oái nuốt, thác cơ cực dần*”. Tiếng to nổi lên bốn góc phòng: “Khá! khá! các chữ đối nhau! Được lắm! Nhưng phải 2 anh mới đối xong, không được thưởng hộp mứt phải đem xổ số.” Chị Thạch may mắn trúng số, tính tình hảo tâm, mở luôn hộp mứt, uyển chuyển đem đi mời tất cả anh chị em thưởng thức các thứ mứt thuần túy quê hương.

Tiếng ồn ào lại nổi lên: “No say rồi, ủng hộ cả năm về tinh thần cho LT rồi, nay ta phải ủng hộ nuôi dưỡng LT chứ? Thế là lại sôn sao, bàn đi tán lại về số tiền ủng hộ trung bình của mỗi người, tính cả tiền máy bay đến Pháp. Kết thúc là 250 đ trung bình mỗi người, tức là \$30 US, còn thừa góp cho quỹ chi nhánh Pháp. Bản liệt kê đính kèm Anh Đản cho biết có 6 AH không đến họp mặt được đã gửi tiền về ủng hộ LT AH Dương Đen ở Phi Châu gởi tới 300đ00.

17 giờ đã điểm, ngoài đường ánh sáng bớt dần, anh chị em chia tay nhau ra về còn luyến tiếc câu chuyện Xuân chưa hết, và hẹn nhau đến thu lại gặp.

Đáng tiếc là LT số 45, số Xuân Kỷ Tỵ không đến kịp ngày họp mặt này, mãi 2 tuần lễ sau mới tới Pháp. BPT San Diego đã lên tiếng: “tâm nguyện cố gắng triển khai tâm tư hướng về Quê Hương và Tổ Quốc” trong 4 LT sắp tới, theo đường lối 4 LT của BPT Pháp. Anh chị em họp mặt ở Paris nếu được đọc câu này thì hôm đó lại mừng rỡ hơn nữa.

Ban Tổ Chức

(1) *Ở Pháp tự do dân chủ đương mùa bầu cử Thị Trưởng các xã. Những bô lão được các đảng phái ưu đãi để có đi bầu phiếu. Một lão AH nghĩ ra về câu đối này, đợi các AH tìm đối theo, 4 chữ đầu bắt buộc: “Thiên đường độc tài...”*

LBPTSD: Bản danh sách và số tiền ủng hộ Lá Thư của các AH Pháp đã được đăng tải trong “Phụ Bản Tình Hình Tài Chính Lá Thư San Diego”.

HỘP MẶT AHCC MIỀN BẮC CALI

CHỦ NHẬT NGÀY 23-4-1989

AT SACRAMENTO

Đáp lời mời của Ban Tổ Chức, gần 40 AHCC cùng gia đình và thân hữu, tổng cộng khoảng 80 người đã tham dự buổi họp tổ chức vào ngày Chủ Nhật 23-4-89 tại Quán Kim Sacramento lúc 11 giờ.

Mở đầu buổi họp lúc 12 giờ trưa, AH Nguyễn Quang Bê, hoạt náo viên, chào mừng và cảm ơn các ái hữu và thân hữu xa gần đã tới dự buổi họp. Một phút yên lặng được dành riêng để tưởng niệm các AHCC đã quá cố tại VN và hải ngoại.

Kế tiếp, AH Tạ Huyền tóm lượt tình hình AHCC trong 3 tháng qua.

* AH Mai Hiệp Thành và gia đình từ Việt Nam đã được đoàn tụ tại Nam Cali.

* Chị Nguyễn Văn Vinh và ái nữ từ VN đã được sum họp cùng AH Vinh và gia đình tại San Francisco.

* AH Mã Minh và gia đình đã từ VN qua Texas và sẽ tới Milpitas, Cali ngày 4-5-89 để hội ngộ cùng các AH Tạ Huyền, Nguyễn Mạnh Hoàn, v.v...

Về tin buồn, AH Tạ Huyền loan tin hiền thê AH Nguyễn Văn Thông đã thất lạc tại Washington State và thân phụ và nhạc phụ của AH Nguyễn Phú Điền đã tạ thế tại Cali và VN. Các AHCC hiện diện đã ký thiệp chia buồn gửi tới các AH Thông và Điền.

Ngoài ra, AH Tạ Huyền cũng đề nghị mở lại quỹ Tương Trợ AHCC còn kẹt tại VN hay tại các trại tỵ nạn và kêu gọi anh em đóng góp.

Tiếp theo nữ sĩ Thu Nga, phu nhân cố AH Lương Sĩ Phu trình bày và giới thiệu tập thơ Thu Nga mà nữ sĩ sẽ xuất bản. Các AH hiện diện đã nồng nhiệt ủng hộ ý kiến của nữ sĩ Thu Nga.

Sau đó AH Nguyễn Xuân Mộng trình bày 1 số tiêu chuẩn để tuyển chọn Người Trong Năm (Man of the Year) của Ban Tổ Chức và tuyên bố kết quả: AH Tạ Huyền là Người Trong Năm 1988 tại Bắc Cali. Một món quà nhỏ đã được trao tặng tới AH Tạ Huyền. Ngoài ra Ban Tổ Chức cũng đã tặng quà 4 AH đã có nhiều thiện chí, công lao đóng góp với sinh hoạt AHCC và sinh hoạt cộng đồng tại Bắc Cali, đó là các AH: Nguyễn Mạnh Hoàn, Ngô Trọng Anh, Bửu Hiệp và Nguyễn Xuân Mộng. Các AH hiện diện đã vỗ tay tán thưởng các AH lão thành kể trên.

Trong phần phát biểu ý kiến về vấn đề thành lập hội, AH Trần Sĩ Huân đọc bản góp ý của AH về vấn đề này (Xin coi bài góp ý đăng trong Lá Thư)

Tiếp theo, AH Nguyễn Phú Cường đã phát biểu ý kiến là nên thành lập hội. Ý kiến của AH Cường đã được yêu cầu viết ra để đăng vào Lá Thư hầu rộng đường tham luận.

Sau đó, AH Trần Hùng, một thân hữu trẻ hiện là KSCC làm việc tại S.F. đã phát biểu ý kiến xây dựng và tin tưởng vào các hoạt động của AHCC.

Vì thi giờ còn lại tương đối ít nên hai bản góp ý của AH Tôn Thất Ngọ về vấn đề lập hội và thành lập Viện Nghiên Cứu Phát Triển VN đã không trình bày được. Xin cáo lỗi cùng AH Tôn Thất Ngọ và xin chuyển 2 bản góp ý này tới Ban Phụ Trách Lá Thư để đăng vào số sắp tới và tất cả các AH cùng tham khảo.

Trong khi buổi họp tiếp diễn, các AH và thân hữu đã thưởng thức món ăn VN của nhà hàng và phần ca nhạc giúp vui cõa các ái hữu và thân hữu: Tất, Cuối, Dưỡng và Ca Đoàn Sao Mai do AH Hồ Nhật Tân mời.

Buổi họp mặt đã chấm dứt vào lúc 3 giờ chiều sau khi AH Trần Sĩ Huân loan báo là buổi họp kế tiếp sẽ được tổ chức tại vùng Bay Area và tất cả các AH đã thưởng thức bánh ngọt do nữ sĩ Thu Nga có nhã ý gửi tặng.

Sau đây là kết quả của buổi họp AHCC Bắc Cali tại Sacramento:

- Đóng góp tiền ủng hộ Lá Thư: 385 đô. Ngân phiếu được gửi tới AH Nguyễn Tấn Thọ, phụ trách Lá Thư.
- Đóng góp tiền tương trợ AHCC ở VN hay các trại tỵ nạn: 116 đô. Ngân phiếu được gửi tới AH Tạ Huyền, Phụ trách tương trợ. (Xin coi danh sách các AH và Thân hữu ủng hộ và tương trợ đính kèm)
- Danh sách cập nhật địa chỉ của các AHCC Bắc Cali, gửi tới AH Tôn Thất Ngọ
- Bản góp ý của AH Tôn Thất Ngọ về việc thành lập hội và Viện Nghiên Cứu Phát Triển Việt Nam, gửi tới AH Nguyễn Tấn Thọ để đăng vào lá thư.
- Kết quả cuộc thăm dò ý kiến AHCC trong thư mời họp vừa qua do AH Nguyễn Phú Cường đúc kết:

Trong số gần 100 AH được đặt thư mời, có 34 vị trả lời, kết quả như sau:

Nên	Không Nên	Không Có Ý Kiến
1. Có nên thành lập Hội AHCC không?	6	25
2. Nếu không thành lập hội AHCC thì có những sinh hoạt gì cần thiết trong giai đoạn này ngoài những sinh hoạt thường lệ như 13 năm qua?	3	6
3. Có nên tổ chức Hội Nghiên cứu năm trong AHCC nhưng có những sinh hoạt đặc biệt chuyên về lãnh vực nghiên cứu	5	4

Sacramento 1-5-1989

T.H.D.

GHI CHÚ CỦA BPT/LTSD

Danh sách AH và số tiền đóng góp ủng hộ Lá Thư được đăng tải vào Phụ Bản "Bảng Tổng Kết Tình Hình Tài Chính".

Ý KIẾN CỦA A.H. TÔN THẤT NGỌ

1. CÓ NÊN THÀNH LẬP HỘI AHCC: Tôi xin đề nghị "KHÔNG"

Vấn đề này tôi đã có góp ý trong buổi họp mặt tại Hayward ngày 16-10-88. Nhóm tổ chức đã đúc kết vấn tắt ý kiến của tôi thôi, nay tôi xin nhắc lại lý do:

Nếu lập hội chúng mình sẽ có "Hội Trưởng" trung ương (?) "Chi Hội trưởng" từng vùng, rồi thư ký, thủ quỹ, rồi "Cố Văn" v.v..., rồi có bầu bán gò bó trong một tổ chức nặng về hình thức nhiều, các hội viên thì đủ thành phần: người có nhiệt tâm thiện chí chỉ nghĩ đến cái lợi chung của tập thể thì ít, người lùng khùng và người thoái thác dùn việc cho kẻ khác làm rồi chỉ trích thì nhiều; cho nên tôi đề nghị cũ để Lá Thư Ái Hữu của chúng mình như cũ, nếu để nó biến đổi thành một hình thể khác nó sẽ tan rã ngay như kinh nghiệm những hội đoàn khác đã vấp phải. LTAH chúng ta đã tự nó nói lên cái "tình thương CC" từ lâu, và cũng nhờ cái tình thương đó mà chúng ta đã xóa bỏ đi đồng "chín bồ làm mười" để ngồi lại với nhau như hiện nay. Ngoài ra vì AH chúng ta đã ở rải rác khắp nơi nên để LTAH của chúng ta chu du khắp nơi để tất cả mọi AH đều góp sức vun đắp LTAH mỗi ngày một khai hơn; chúng ta sẽ thông cảm những nỗi khó khăn của BPT mà bớt chỉ trich.

(Xem tiếp trang 45)

2. KHÔNG NÊN LẬP HỘI THÌ NÊN CÓ NHỮNG SINH HOẠT GÌ?

Tôi xin đặt lại câu hỏi và góp ý trả lời như sau:

— Nếu sinh hoạt bổ túc này có tính cách CHÍNH TRỊ thì: KHÔNG.

— Nếu sinh hoạt bổ túc này liên quan đến XÃ HỘI thì: NÊN

vì chúng ta chưa đủ trưởng thành để làm chính trị. Trước đây tôi cũng đã có góp ý về vấn đề này trong LTAH số 23-24 mà cho đến nay tôi thấy tình hình nội bộ tập thể chúng ta chưa thấy gì vững mạnh hơn trước, các bạn trẻ con em chúng ta chưa hăng hái tham gia nhiều vào cộng đồng chúng ta. Chính các bạn trẻ này mới có thể làm nên việc lớn mà chúng mình hằng mong muốn, do đó tôi thiết tha đề nghị tập thể chúng ta nên có những sinh hoạt hướng về các bạn trẻ đó để các bạn tham gia đóng đảo hơn và sau chúng mình cũng sẽ nhờ các bạn trẻ đó dìu dắt cháu chắt nhi đồng chúng ta v.v. “tài” cũng như về “đức”. Nếu có AH nào thành tâm muốn làm chính trị thì cứ lập nhóm riêng mà hoạt động và nên để LTAH chúng ta độc lập, xem LTAH chúng ta như Bà Mẹ Hiền, sẽ an ủi những đứa con ra đường đời thất bại trở về.

3. CÓ NÊN TỔ CHỨC HỘI NGHIÊN CỨU NĂM TRONG AHCC KHÔNG?

(Tôi đề nghị nên dùng chữ “Viện” có tính cách kỹ thuật hơn). Tôi xin đề nghị trả lời: NÊN, nhưng không nên để nó nằm trong LTAH chúng ta mà chỉ nhờ LTAH lúc ban đầu để làm phương tiện vận động thành lập Viện mà thôi.

Tôi cũng đã góp ý về vấn đề này và đã gửi cho BPT LTAH ở San Diego mà tôi đính kèm theo đây bản sao.

San Francisco, 16-4-89

TÔN THẤT NGỌ

VAI SINH HOẠT AHCC SYDNEY — 1-4-89

1. CẬP NHẬT HOA ĐÌA CHỈ (Sydney, Úc Đại Lợi)

2. HỌP MẶT AHCC

— 1/89 ở công viên với sự tham dự của các AH và gia đình: N.C. Cẩm, L.N. Oanh, D.K. Quan, H.T. Quân và L.C. Tuc.

— 3-89: tại nhà anh chị AH N.C. Cẩm có sự tham dự của các AH và gia đình: N.C. Cẩm, L. Mẫu, N.V. Khaley, D.K. Quan, H.T. Quân, N.D. Tú, T.T. Tú, L.C. Túc, N.V. Ưu (kèm 3 ảnh họp mặt).

Ngoài ra còn một số AH vắng mặt vì lý do cá nhân.

— Số 7-89 dự định ở nhà anh chị AH N.T. Đởm (hoặc N.V. Khaley hay L. Mẫu) để bàn tiếp về giới trẻ AHCC, LT/AHCC năm tới, v.v...

3. ĐẠI DIỆN LÁ THU/AHCC SYDNEY:

Thể theo lời yêu cầu của AH L.C. Túc (Đại diện Lá Thu AHCC 86-88) trong các buổi họp mặt 1-89 và 3-89 tại Sydney và với sự đồng ý của các AH hiện diện, AH H.T. Quân được bầu làm đại diện Lá Thu AHCC Sydney/Brisban/Darwin kể từ nay. Trong thời gian này AH L.C. Túc vẫn sẽ phụ giúp AH Quân trong việc tiếp xúc và ghi chép sinh hoạt của các AHCC vùng Sydney.

4. ỦNG HỘ LÁ THU AHCC ĐỢT 1 NĂM 1989

Tổng số 530 Úc kim — 415 Mỹ kim.

Sau khi trích ra một ít để chi phí tem thư v.v.. và trả lệ phí ngân hàng, số còn lại đã gửi đến AH Nguyễn Tân Thọ, phụ trách Lá Thu AHCC, theo chi phiếu quốc tế số 104708771 ngày 5-5-89 của Commonwealth Bank of Australia. (Xem phụ bản danh sách các AH đã đóng góp cho Lá Thu kèm “Tình Hình Tài Chánh tại Ban Phụ Trách Lá Thu San Diego”).

5. VỪA HỌC VỪA LÀM

Việc vừa làm vừa học vẫn tiến triển đều với các AH N.C. Cẩm, T.S. Hoàn, L. Mẫu, Nữ AH D.K Quan (học thêm về địa ốc, trước kia nữ AH từng phục vụ ở Tổng Nha Kiến Thiết Vietnam), AH N.D. Tú, Nữ AH N.V. Ưu, Nữ AH N.C. Cẩm vừa hoàn tất khóa học về thí nghiệm y khoa. Ngoài ra nghe nói AH D.Q. Dũng đã chuyển sang học thêm về ngành điện toán.

GHI CHÚ CỦA BPT/LTSD

Bảng danh sách AH cùng số tiền đóng góp được sắp chung vào phụ bản của “Bảng Tổng Kết Tình Hình Tài Chánh”.

(Xem tiếp trang sau)

BẢN KÊ ĐỊA CHỈ ÁI HỮU TU CHỈNH VÀ BỔ TÚC

TRẦN NHU DIỆU
Treumal De Dalt No. 135
Apartado 36
17250 Playa De Aro
Gerona - SPAIN

HỒ TẤN ĐỨC
11 Holton St.
Allston, MA 02134
ĐT: (617) 787-9304

NGUYỄN VĂN ĐỘ
11514 South Dr.
Houston, TX 77099
Tel: (713) 933-2752

TRƯƠNG ĐÔN
2826 Morris Ave. S.
Renton, VA 98055-5067

NGUYỄN THÁI HÒA
19143 Victory Blvd. # 16
Reseda, CA 91335
ĐT: (818) 708-9451

TRẦN QUỐC HÙNG
234 - 19th Ave. # 5
San Francisco, CA 94121
ĐT: (415) 715-9128

CUNG GIA HÙNG
11450 N. Shore Dr. # 207
Reston, VA 22090
ĐT: (703) 437-7655

TRẦN ĐỨC HUY
4341 S.W. Viewpoint Terrace
Portland, OR 97201

NGUYỄN VĂN KHOA
9073 Rue Jeanne M'dance
Montreal, H2N 1X6
Canada
ĐT: (514) 384-6117

ĐƯƠNG MINH
51 Ryerson Ave.
Toronto, Ontario
M5T 2P4, Canada

TÔN THÁT NGỌ
123 Font Blvd.
San Francisco, CA 94132

TRƯƠNG ĐỨC NGUYỄN
1091 Longhill Rd.
Guilford, CT 06437

TẠ THỊ NINH
3301 W. Turney Ave.
Phoenix, AZ 85017

NGUYỄN HOÀNG NHAN
11 Blvd. Marcel Paul
93450 Ile Saint Denis
France

PHÙNG DUY MIỄN
3732 Second Street
La Crescenta, CA 91214
ĐT: (818) 957-7071

LÊ THANH PHONG
4900 Telt Land
N.O. LA 70127
ĐT: (504) 244-1617

PHẠM TẤN QUỐC
66 Merrimack Rd.
Methuen, MA 01844
ĐT: (508) 689-9442

Bà Quả Phụ LƯƠNG SĨ PHU
(Thu Nga)
7847 Rush River Dr. # 8
Sacramento, CA 95831

NGUYỄN VĂN QUÝ
7461 Bullard Blvd.
N.O. LA 70128
ĐT: (504) 244-1855

MR. LEROY PURIFOY
USAID Philippines
APO San Francisco 96528

HOÀNG ĐỨC TÀI
208 Arlene Court
Newark, Delaware 19702
ĐT: (302) 738-6771

TRẦN HỮU TẤT
8177 Delmonte Ave.
Newark, CA 94560

TRÁT Q. TIỀN
21 A. N 4th St.
Alhambra, CA 91801

LÂM THÁO
3520 Italia Cres.
Mississauga
Ontario L5B 3S9
Canada
ĐT: (416) 896-7603

VÕ VĂN TIỀM
169 Summer St. # A
Waltham, MA 02115
ĐT: (617) 647-9517

HUỲNH MINH TRUNG
1665 De la Capricieuse # 1
G1J 3W2, Quebec
Canada

ĐỀ XÂY DỰNG...

(Tiếp theo trang 65)

Chúng ta thường nghe người mình nói đến dân tộc Do Thái, có khi để than phiền là mình không bằng người Do Thái. Đây là lúc chúng ta thử sống và suy nghĩ thiết thực như một người Do Thái ở Âu Châu hay Hoa Kỳ, khoảng 40 năm về trước, khi họ nghĩ và phải tranh đấu cho quê hương họ, rồi sẽ góp phần xây dựng lại xứ sở họ trên sa mạc, sau đó lại trở lại với gia đình ở Âu Mỹ, nhưng luôn luôn thấy gắn bó với đất Do Thái của họ. Chúng ta không thể thua kém bất cứ dân nào, chúng ta phải tin tưởng như vậy, và hành động như vậy.

Đôi ba trang giấy không thể trình bày hết ý, nhưng với lòng chí thành, người viết mong là sẽ được các bạn Ái Hữu lưu tâm, góp ý và cùng nhau bắt tay vào việc. Xin thân ái gửi tới các bạn cùng bửu quyến lời chào đoàn kết.

N.X.H./Miền Nam Tiểu Bang California

VIỆC GÌN GIỮ...

(Tiếp theo trang 20)

Cũng nên nói rõ, là ý nghĩ lập “Đền Thờ Quốc Tổ” nhu đã trình bày cũng chỉ là “chớp” một ý nghĩ đã có từ lâu tại những nơi xa quê hương này (thí dụ tại Houston, Mỹ quốc), có lẽ là với mục đích khác mà dành để nó tiêu tán đi. Vì sự e mất gốc trong giai đoạn vài ba năm sau này nó trở nên quá khẩn trương, đến nỗi cả giới kỹ thuật như chúng ta cũng ào ào bắt đầu nói tới, nay tôi xin có bài góp ý này hầu mong vừa lòng các Ái Hữu, và nhất là AH Khuê Tú mà một số bài đóng góp của tôi trong các Lá Thư từ số 2 cũng đã có may mắn được Ái Hữu đọc qua.

Và cũng cần nhận xét là việc làm này cũng có vẻ khó khăn, cần sự kiên tâm và nhất trí của tất cả đồng bào tại mỗi địa phương. Nhưng đối với giới kỹ thuật như chúng ta, coi sự thực hiện được một công trình khó khăn là “nghề của chàng” rồi, chúng ta có thể an tâm chờ đợi kết quả. Chúng ta sẽ bước vào con đường dài, gai góc, nhưng ta phải bắt đầu bước ra khỏi ngưỡng cửa mới khởi đầu được cuộc hành trình, như Ban Già Nguyễn Văn Cừ đã nói trong số Xuân LTCC số 45 vừa qua.

ĐÀO TRỌNG CƯƠNG

— Ottawa 28-2-1989 —

ĐẲNG CẤP CỦA...

(Tiếp theo trang 50)

— Vấn đề ‘Thiện’ hay ‘Ác’ không là một yếu tố chính trong đẳng cấp của sự hiểu biết. Hiểu biết càng cao thì càng có nhiều cơ hội hơn trong việc sống một cuộc đời thoải mái.

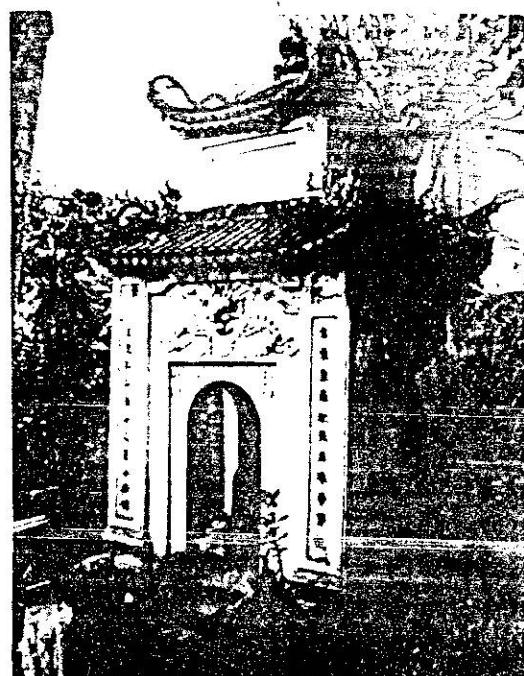
— Người viết đồng ý với câu nói sau của cố nhân “Xin chớ vội phê phán một ai đó”.

— Hiện các nhà sinh vật học đã ghép và thay đổi được các nhiễm sắc thể để sản xuất ra loại bò cho nhiều sữa, ít bệnh, và dễ nuôi. Nếu đã tiến bộ của khoa học vẫn tiếp tục mãi, và nếu không có ngày tận thế, thì chắc vài trăm năm nữa con người có thể trở thành siêu nhân so với bây giờ. Bằng cách tinh lọc, ghép nối các ‘Gene’ để cho ra tế bào có khả năng chống lại tất cả các loại vi trùng, đồng thời cũng sinh sản tế bào mới mãi mãi, con người lúc đó chắc sẽ sống đến hơn trăm tuổi là chuyện thường. Kết quả đưa đến là nếu ai sống bình thường theo đúng quy luật của xã hội, với những tiện nghi của văn minh thế giới, chẳng khác gì sống trong thiên đàng. Còn ngược lại, nếu lương tâm bị cắn rứt, hay ở tù chung thân, thì chẳng khác gì bị đày xuống địa ngục, không hơn không kém.

N. CƯỜNG

Sacramento 1988

Đền thờ Quốc Tổ Hung Vương tại Bắc Việt,
năm 280 trước Tây Lịch

CẢM NGHĨ VỀ... (Tiếp theo trang 6)

Yếu tố thành công: Chính sách mềm mỏng đối với người Thái hải ngoại đầu tư về nước, chính sách khôn ngoan về du lịch.

* Trường hợp Singapore:

Kinh tế “transplant”, thiết lập những kỹ nghệ tối tân nhất thế giới, sử dụng nhân công ngoại quốc để phục vụ khách hàng hữu hiệu. Phát triển những kỹ nghệ: Du lịch, đóng giàn khoan dầu ngoài khơi, kỹ nghệ vận chuyển đường thủy, đường hàng không, ngân hàng, bảo hiểm, v.v...

Tôi ban kỹ thuật “transplant” vì với kỹ thuật này có thể đưa những kỹ nghệ hàng đầu đến thực hiện tại những nước bán khai, và nhờ vậy mà Đại Hàn đã tiến đến những bước thật nhanh, thật mạnh, làm thế giới bất ngờ.

Với kỹ thuật “transplant” về kinh tế, có thể với 20 — 30 năm mà thôi Việt Nam cũng có thể bắt kịp được Đại Hàn hay Đài Loan, nếu chịu khó học hỏi với nhiều kỹ luật.

Việt Nam, với bản chất kinh tế nông nghiệp hiện tại, với trên 80% dân sống với trồng trọt, dĩ nhiên nông nghiệp phải là trọng tâm của bước đầu chấn hưng kinh tế, nhưng số người sống về nghề nông sẽ phải giảm dần đi xuống 60%, rồi 40% và ít hơn, thì nền kinh tế mới có thể noi la vững mạnh, và dễ điều khiển, dân chúng không phải lo sợ hàng năm về thiên tai, bão táp. Sự chuyển hướng sẽ phải nhắm vào những ngành sản xuất khác, trong những kỹ nghệ biến chế, kỹ nghệ du lịch, chuyên chở v.v...

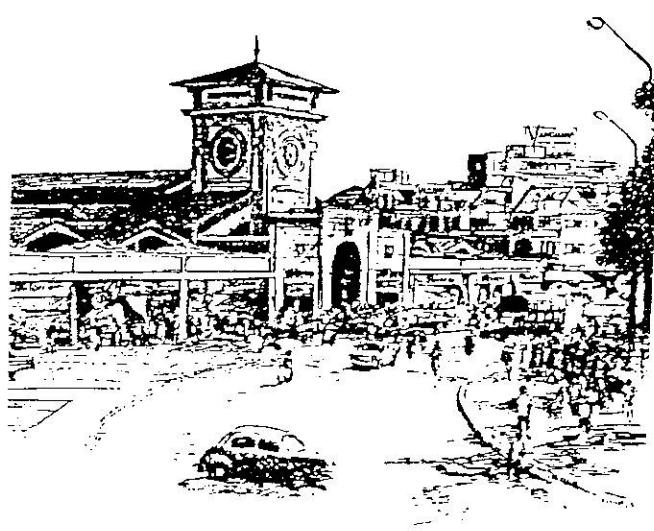
Thử xem ngân sách một gia đình tại Mỹ, và ngân sách này tại Ấn Độ chẳng hạn:

	Hoa Kỳ	Ấn Độ
Nha ở	35%	50%
Ăn	15%	40%
Di chuyển	10%	7%
Du lịch	10%	
May mặc	5%	
Sách báo	1%	
Giải trí	4%	
Để dành	6 — 10%	

Xem như trên thì những nước nhỏ, cũng có thể xí phần cung cấp dịch vụ cho những nước giàu, không chỉ ở thức ăn, mà còn ở những món khác, như du lịch, giải trí, di chuyển, áo quần v.v...

Như Thái Lan, gần 1/3 ngoại tệ thu về hàng năm (lên đến ngoại 7 tỷ MK) đã nhờ ở kỹ nghệ du lịch.

*

Trở về với “Viện” của AH Trần Lê Quang, tôi có rất nhiều thiện cảm với đề nghị này và tôi tán đồng hoàn toàn.

AH Trần Lê Quang cũng đã rất tinh tế, chỉ muốn nói chuyện để giúp đỡ cho Việt Nam trong tương lai, cốt tránh né những ngộ nhận hay cố chấp rất có thể xảy ra, làm giao động hàng ngũ chúng ta. Tuy nhiên đây là người Việt có máu Việt, là thành phần di tản, ai mà không ngậm ngùi, đau xót, khi thấy mình phả bó tay, nhìn hơn 50 triệu người đang bị đày đọa, bị áp bức, bị chà đạp. Nước nhà thiếu chuyên viên, thì chúng ta lại đi tha phương cầu thực, đem trí óc và mồ hôi phục vụ cho thế giới.

Vì vậy, thay vì ngồi chơi, nhìn thế sự, chúng ta còn có thể làm ngay được một việc hữu ích, góp công góp của cho Viện. Nếu dù cho một số chúng ta sẽ “ra đi” trước khi nước nhà tìm lại được tự do, dân chủ, lý tưởng cao đẹp của chúng ta, vun đắp và xây dựng cho Viện, sẽ có ngày được thành tựu, và tôi nghĩ đó là hoài bão thân yêu của AH Trần Lê Quang và cũng của một số AH cùng đồng quan điểm ấy.

Hiện giờ, hàng năm, chỉ riêng tại Hoa Kỳ mà thôi, con cháu của thế hệ “bản lề” chúng ta đã cung ứng trên 5,000 khoa bảng, từ cử nhân đến tiến sĩ, và con số này còn tăng đều lên mỗi năm, xem đó, trách nhiệm của thế hệ “bản lề” chúng ta là phải cố làm sao dẫn dắt cho số khoa bảng này nuôi dưỡng ý chí hướng về quê hương, để lời nhắn nhủ của AH Trần Lê Quang sẽ còn được hoài hoài nhắc nhớ tới.

NAM CÁT

(Tiếp theo trang 55)

GÓP Ý CỦA AH TÔN THẤT NGỌ VỀ ĐỀ NGHỊ LẬP VIỆN NGHIÊN CỨU PHÁT TRIỂN VIỆT NAM CỦA AH TRẦN LÊ QUANG

Lịch sử thế giới đã chứng minh, mọi dự án phát triển kinh tế cho một nước là cần thiết để làm cho nước đó trở nên giàu mạnh, như chúng ta đã thấy, nước Nhật đã thua trận, nhưng họ đã thắng Mỹ về kinh tế, hàng Nhật đủ thứ đang tràn ngập thị trường Mỹ, làm Mỹ phải lo ngại cho nền kinh tế của mình đang xuống dốc và đang học hỏi những kinh nghiệm của Nhật.

Đối với nước Việt Nam, khả năng phát triển kinh tế rất dồi dào, tài nguyên trong nước của chúng ta không thiếu nhưng chúng ta đã không thể khai thác được vì chiến tranh và vì thời cuộc phải bỏ nước ra đi. Thiên nhiên ưu đãi chúng ta, cho chúng ta có được nhiều tiềm năng và nhiều điều kiện thuận lợi để phát triển về kinh tế mà không có một nước nào có được.

AH Trần Lê Quang đã thiết tha đưa ra đề nghị thành lập VNCPTVN tại hải ngoại trong lúc này là để bảo tồn những tài liệu quý báu có sẵn cùng với những kinh nghiệm nghề nghiệp của quý AH trong mọi ngành. Đây là một trong những công việc chuẩn bị cho con cháu chúng ta mai sau sẽ trở về xây dựng lại đất nước. Là một người luôn luôn hướng về quê hương, tôi xin thành tâm hướng ứng lời đề nghị đó.

Nếu số đông AH tán thành việc thành lập VNCPTVN, thì xin đề nghị trong giai đoạn đầu tạm thời chúng ta khởi sự lập trước một Ban Vận Động để lập Viện. Ban Vận Động này sẽ gồm những AH rành về luật lệ lập hội và có kinh nghiệm về tổ chức và sẽ họp bàn chi tiết để chuẩn bị cho việc thành lập Viện:

— Giải thích mục đích đề nghị lập Viện, để toàn thể AH khắp nơi hưởng ứng thêm,

— Dự thảo nội quy của Viện để trình bày với Đại Hội để biểu quyết chấp thuận,

— Soạn thảo sơ đồ tổ chức của Viện,

— Chuẩn bị việc tổ chức đại hội, và tổ chức bầu các AH có thành tâm thiện chí vào Ban Điều Hành của Viện.

— v.v...

Chứng nào VNCPTVN được danh chánh ngôn thuận thành hình rồi, Ban Vận Động nói trên sẽ giải tán và khi ấy Hội Đồng Viện sẽ bàn đến chi tiết những gì chúng ta phải làm tiếp theo.

Tuy nhiên, vì AH chúng ta đã ở rải rác khắp nơi, việc tập trung Ban Vận Động thành lập Viện rất khó, cho nên hoặc chúng ta cho lập Ban Vận Động từng vùng hoặc cứ vận động theo cách "góp ý" trên LTAH rồi BPT/LT đương nhiệm sẽ tập trung lấy ý kiến chung để tổ chức Đại hội.

GÓP Ý CỦA AH NGUYỄN MẠNH HOÀN

1. Không nên đem chính trị vào Lá Thư AHCC vì:

— Chúng ta đều có ý thức về chính trị. Có những ban đã tham gia các đoàn thể Quốc Gia hoặc "nổi" hoặc "chìm", tuy cùng một mục đích, nhưng với chủ trương khác nhau. Do đó sẽ có những ý kiến分歧 và sinh ra bất hòa trong nội bộ AHCC.

— Nơi hải ngoại chúng ta đã liên lạc được với nhau trên khắp năm châu. "Tha hương ngộ cố tri" còn gì quý hóa bằng. Nghề nghiệp đã xây dựng cho chúng ta một nếp sống từ thành thị đến thôn quê, từ nơi phồn hoa đô hội đến chốn rừng thiêng nước độc, hòa mình với mọi tầng lớp trong xã hội. Chúng ta đã từng trải đã sống, yêu nghề, yêu đồng nghiệp, yêu non sông đất nước, đối xử với nhau với tinh thần tương thân tương trợ, bằng chữ *lẽ* chữ *tín* và thực hiện được hòa thuận đoàn kết. Vậy không nên để tình đồng nghiệp bị sứt mẻ.

— AH D.T.C. trong thư gởi tôi có viết: "Lá Thư nếu lảng cháng vào chính trị thì phiền lắm đấy! Vấn đề sinh ra mâu thuẫn giữa chúng ta, điều mà chúng ta vẫn tránh không phải là kém nghĩ đến tổ quốc mà là để giữ tình bạn cho vẹn tròn, cho nên lá thư mới thọ được đều đều cho tới ngày nay, mỗi ngày một phong phú."

2. Không nên lập hội AHCC. Vì hữu hình hữu hoại. Vấn đề này đã đề cập nhiều lần, nhưng đa số không tán thành.

3. Thành lập tổ chức nghiên cứu khoa học kỹ thuật: nên lầm, vì rất cần thiết cho sự tiến bộ của chúng ta góp phần vào công cuộc cứu quốc và kiến quốc. Các AH có khả năng nên nghiên cứu để thành lập một tổ chức (?)

(Xem tiếp trang 69)

GÓP Ý...

(Tiếp theo trang 68)

quy tụ được các AH và thân hữu (ngoài Công Chánh) có trình độ, với sự hậu thuẫn của AHCC. Cần có những buổi họp riêng giữa các AH có kiến thức và có thiện chí đứng ra vận động và tổ chức.

GÓP Ý CỦA AH BÙI MẠNH CĂN

Thân gởi Anh Thọ,

1, 2, 3

4. Ý kiến của tôi về “Viện Nghiên Cứu Phát Triển VN” của thầy TL Quang:

- * Tân đồng không để cho các “đỉnh cao trí tuệ” của CSVN xử dụng kết quả nghiên cứu của Viện;
- * Tôi nghĩ là người có đủ tài trí, kinh nghiệm và “connections” cần thiết để giữ chức Trưởng Viện là thầy T.L. Quang. Vậy tôi xin bỏ 1 phiếu đề cử thầy Quang vào chức vụ đó.
- * Sau khi Viện được thành lập, tôi xin đề nghị Viện sẽ cho đăng định kỳ trong Lá Thư CC một bài tóm tắt sơ lược về tình trạng kinh tế của VN, các giải pháp được chính phủ đương thời áp dụng (và nếu có thể được, ý kiến của Viện về các giải pháp đó). Cái định kỳ có thể là 6 tháng hoặc 3 tháng vì sự biến chuyển kinh tế tại VN đang xảy ra khá mau chóng.
- * Chúng ta tuy bị bắt buộc bỏ nước ra đi nhưng ai ai cũng âu lo về tình trạng kinh tế và xã hội ở nước nhà. Vì vậy tôi xin đề nghị là trong khi chờ đợi sự thành lập Viện, thầy TL Quang và các AH có dịp thâu thập các dữ kiện trên có thể viết bài về đề tài này để tập thể CC được cập nhật hóa kiến thức về các vấn đề tại nước nhà.

5. Sau hết (nhưng không phải là kém quan trọng), tôi xin có lời ca ngợi anh và toàn Ban Phụ Trách về sự cố gắng ấn hành Lá Thư Xuân Kỷ Ty gồm nhiều bài giá trị, và nhút là cái “tác động” của anh đối với thầy T.L. Quang đã mở ngõ cho một hướng đi mới đúng thời điểm có ảnh hưởng đến lanh vực nghề nghiệp của chúng ta.

Thân ái,

BÙI MẠNH CĂN

Ý KIẾN CỦA AH NGUYỄN CƯỜNG (Sacramento)

LBPT: Vì bài viết của AH dài và gửi đến quá trễ, nên BPT chỉ ghi lại nguyên văn đoạn cuối để tất cả ai hữu có sự suy nghĩ về quan điểm của AH Nguyễn Cường được xem như là đại diện cho tiếng nói của giới trẻ trong tập thể chúng ta. Toàn bài sẽ được đăng tải trong số 47.

.....

Thưa quý AH, tôi chắc rằng quý vị ở đây không ít hơn một lần đã từng nói: “Sở dĩ mà ngày hôm nay tôi sống ở nơi này là vì nghĩ đến tương lai của con cháu...” Tôi cũng tin rằng quý vị trên bước đường ty nạn đã có thể dám hy sinh cả tính mạng của chính mình để mong cho con cháu còn có được một cơ hội hơn là sống dưới chế độ “Hồng trước, chuyen sau”. Những hy sinh lớn lao đó nếu đem so với sự hy sinh một chút công lao và thiện chí thì quả tình là điều không đáng kể. Mà nói cho cùng thì cũng là cho con cháu của quý vị hướng chờ có ai khác đâu.

.....

Tạm bỏ qua vai trò của kẻ sĩ trong thời loạn, của người trí thức trong xã hội. Tạm bỏ những triết lý cao siêu như của Phật Giáo cho đời là sắc sắc, không không, của Lão tử thì nói rằng muôn còn thì hãy làm cho mất. Trở về với thực tế đối với chúng ta hiện tại ngày hôm nay, cái gì còn (?), cái gì mất (?). Trong cuộc bể dâu hơn trăm năm qua của lịch sử Việt Nam, không ít thì nhiều chẳng lẽ chúng ta đã không từng nghe hay thấy biết bao cảnh “bừng con mắt dậy thấy minh tay không” đó sao (?)

Trước khi chấm dứt, tôi xin mượn một câu nói lịch sử — mong quý vị xin đừng hiểu lầm tôi — chính câu nói này đã biến chúng ta trở thành nạn nhân. Khi phong trào Cộng Sản mới bắt đầu, họ đã kêu gọi tinh thần đảng viên như sau: “Hỡi các bạn Công Nhân hãy vùng lên, các bạn sẽ chẳng có cái gì để mất cả, trừ gông cùm và xiềng xích”.

Hôm nay tôi cũng kính thưa với quý AH như sau: “Chúng ta hãy mạnh dạn đứng ra thành lập hội, bởi vì chúng ta sẽ chẳng có cái gì để mất cả. Nếu có mất..., thì chỉ là lòng hẹp hòi và ích kỷ”.

Sacto '89
NGUYỄN CƯỜNG